

מה האפשרויות העומדות כעת בפני ישראל מול חיזבאללה

צ'ק פרייליך / 17 ביוני, 2024

הצפון בוער, הסכנה למלחמה רחבה ואף רב־זירתית גוברת וישראל שקועה עדיין בבוץ העזתי. ההנחה המקובלת היתה שחיזבאללה אינו מעוניין בהסלמה רבתי וחותר להפסקת אש. אולם יכולת ההישרדות של חמאס וההידרדרות הכוללת במצבה האסטרטגי של ישראל העצימו את הביטחון העצמי של "ציר ההתנגדות" (איראן, חיזבאללה, חמאס, החותים ומגוון מיליציות), ואף את נכונותו להסתכן בעימות נרחב. בפני ישראל עומדות עתה כמה חלופות, שצריכות להיבחן לאור ישימותן הצבאית והמדינית והשלכותיהן הפנימיות. בעיקר יש לשאול אם יש בהן כדי להביא לשיפור משמעותי במצבנו האסטרטגי, או שמא נשלם את המחירים ונחזור לנקודת המוצא.

[...]

עם סיום המלחמה בעזה נדע אם חיזבאללה יעמוד במילתו ויפסיק את האש, ואם ניתן להגיע להסדרה. מלחמה שנדחית עשויה להיות מלחמה שאינה מתרחשת כלל. בפועל, ייתכן שניאלץ לחיות עם האיום עוד זמן. זו מסקנה קשה, במיוחד לתושבי הצפון, שייאלצו להחליט אם לחזור כך לבתיהם. בינתיים יש לנצל את התקופה עד הבחירות בארה"ב כדי להגיע להבנות עם ממשל ביידן, ועם אנשי טראמפ, לגבי המשך המהלכים. תמיכה אמריקאית קריטית. הגברת הסבירות להשגתה מחייבת את אימוץ "תוכנית ביידן", הכוללת התקדמות לשתי מדינות לצד נורמליזציה עם סעודיה וביסוס הציר האנטי־איראני. ספק אם נתניהו מסוגל לכך.

בנסיבות אלו גוברת הסבירות שנגיע לבסוף למלחמה כוללת. בכל מקרה, נכון יהיה להכריז תחילה על הפסקת אש חד־צדדית כדי לבנות לגיטימציה בינלאומית, ואז לשקול להציב לפני חיזבאללה אולטימטום, תוך נכונות להסתכן בהסלמה רבתי.

הכותב, סגן ראש המל"ל לשעבר, הוא חוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי (INSS), ומחבר הספר "תפיסת הביטחון הלאומי: אסטרטגיה חדשה לעידן של תמורות".

<https://www.haaretz.co.il/opinions/2024-06-17/ty-article-opinion/premium/00000190-2697-d2de-af9e-67f7fe870000>